

РЕШЕНИЕ

№ 22523

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в публично заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **2786** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.38в, ал.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е на основание изпратена от ИВСС постъпила там жалба от З. В. Г. от [населено място] срещу Решение с изх. №ЛДЖ-25-6/18.02.2026 г. на Л. К. – инспектор в ИВСС. Със същото на основание чл.38в, ал.4 ЗЗЛД е отхвърлена като неоснователна жалбата му вх. №2012/07.03.2025 г., вх. Рег. № ЛДЖ-25-6/07.03.2025 г. относно твърдяно нарушение на ЗЗЛД от страна на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни при обработване на личните данни на жалбоподателя по пр. пр. 22525/2024 г. по описа на СГП.

В жалбата се поддържа, че в производството по издаване на обжалваното решение са допуснати съществени нарушения на производствените правила, изразяващи се в съществени неточности на изложените факти, поради което счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че решението се основавало на невярно посочени данни, като при постановяването му не са взети предвид аргументи, изложени от жалбоподателя в уточняваща молба с вх. № 45914/10.02.2025 г. на СРП. Посочено е, че искането за предоставяне и подписване на декларации, касаещи жалбоподателя и семейството му било незаконосъобразно, като било налице нарушение на ЗЗЛД от страна на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни при обработване на личните му данни по пр. пр. 22525/2024 г.

Поискано е също съдът да постанови прокуратурата на Република България да вземе незабавни мерки за прекратяване незаконните действия на Г. В. Г. и да го подведе под наказателна отговорност; да бъдат взети незабавни мерки, незаконните действия на Г. В. Г., довели до обратното му вписване като съдружник в дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД“,

да бъдат наказани с най-суровата строгост на закона; заличаване вписванията в ТРРЮЛНЦ по партидата на дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД извършени в края на месец декември 2025 година; ПРОВЕРКА за извършените закононарушения от полицаи С. Г. ОР 06 РУ-СДВР, както и същата да не участва по преписки, отнасящи се до него и до членове на неговото семейство или касаещи даване на сведения, документи и др. подобни от него, както и да не го призовава по преписки, поради сериозното уронване на авторитета на професията.

Ответникът - Инспектор в Инспектората към ВСС, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ф. Д., оспорва жалбата като неоснователна. Моли атакуваното решение на Инспектората на ВСС да бъде потвърдено по мотиви, подробно изложени в него. Претендира присъждане на разноски.

Заинтересованата страна – Прокуратура на Република България, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. Г., оспорва жалбата. В представено писмено становище от 22.04.2026 г. излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. В него е посочено, че компетентния орган е действал при наличие на валидно правно основание за обработване на лични данни, за да изпълни своите законово регламентирани функции и правомощия, които включват достъп до информация, представляваща банкова и осигурителна тайна. На следващо място се посочва, че не е налице законово въведен образец на декларацията, с която субектът на данни дава съгласие за достъп до тази информация, поради което процесните декларации не могат да бъдат квалифицирани като незаконосъобразни на формално основание. Предвид това, счита, че не е налице неправомерно обработване на лични данни, вкл. по отношение на събирането на информация за икономическата идентичност на жалбоподателя чрез подписване на декларации по Закон за кредитните институции и Данъчно осигурителния процесуален кодекс.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в образуваната в ИВСС преписка с вх.№ЛДЖ-25-6/07.03.2025 г. От страна на жалбоподателя с документ от 03.04.2026г. наименован „писмен отговор“ са представени допълнителни доказателства, някои от тях идентични с тези съдържащи се в административната преписка.

Административен съд - София-град, в настоящия съдебен състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ИВСС е започнало на основание постъпила сигнал /жалба/ с вх.рег. № 25-6/07.03.2025 г. от З. В. Г., препратена по компетентност на ИВСС от КЗЛД с писмо изх. № КВПС-03-4#5/07.03.2025 г. /л.26/, в която са изложени твърдения за извършено от наблюдаващ прокурор по пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на Софийска районна прокуратура, като администратор на лични данни, нарушение при обработването на личните му данни. В жалбата е изложено, че на 23.01.2025 г. е получил телефонно обаждане от полицейски служител в 06 РУ - СДВР с искане за съдействие на Прокуратурата като предостави достъп до всички сметки на дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД, както и информация за счетоводителя на дружеството. Посочено е, че в отговор на искането, на 27.01.2025 г., жалбоподателят е подал молба вх. № 45914/27.01.2025 г. На 06.02.2025 г. полицейският служител отново потърсил жалбоподателя по телефона, с указания, че следва да подпише декларации по ЗКИ и ДОПК за дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД. След подадена молба от страна на жалбоподателя, на телефонния му номер, в приложението „Вайбър“ полицейският служител му изпратил частта от прокурорското постановление, с което тези декларации са изискани. На 10.02.2025 г. жалбоподателят, внесъл нова молба в СРП, в която били изложени доводи защо не можел да подпише исканите декларации, за което уведомял и полицейския служител от 06 РУ -СДВР. В следствие на това бил призован от последния, да се яви в 06 РУ поради необходимостта да даде

лично сведения. Жалбоподателят е посочил, че при посещението си разбрал, че било необходимо да подпише две декларации, като установил, че същите са с вече попълнени негови лични данни. Посочил, че в тази връзка от негова страна бил направен отказ да ги разпише. От така предоставеното му постановление не можел да разбере основанията, на които са изискани декларациите, а също така установил допуснатата грешка в текста на същите, касателно изписването на номера на апартамента му. Според твърденията в жалбата, нарушенията се изразявали в незаконно и неправомерно домогване до личните му данни, касаещи разкриване на банковата тайна на личните му сметки и влогове и тези на семейството му.

С допълнителна молба вх. №2565/21.03.2025 г., депозирана във връзка с дадени указания от инспектора в ИВСС, с писмо изх. № ЛДЖ-25-6/18.03.2026 г., Г. е направил уточнение по жалбата, като част от изложените твърдения са идентични с тези в подадената жалба /сигнал/. В молбата са изразени съмнения и притеснения, че личните му данни, представляващи банкова тайна на сметките и влоговете му и всякаква друга лична информация за него и семейството му може да се използват незаконно и без негово знание и позволение, като искането за подписване на двете декларации от него е било единствено с цел, това незаконно изтичане на личната му информация да бъде прикрито и узаконено. Изложени са твърдения, че на 25.02.2025г., след подаване на жалбата в КЗЛД, е получил писмо от прокурор С. Х. по пр. пр. № 45914/2023 по описа на СРП, с което бил информиран, че подадените от него молби по преписката, касаещи снемане на сведения от служител на 06 РУ-СДВР са изпратени по пр. пр. 22525/2024 г. по описа на СГП. В Молбата е инкорпорирано искане от ИВСС, да бъде извършване проверка съществуват ли законови основания, наблюдаващият прокурор по преписката да изисква подписването на тези декларации, какви са основанията и целите им, отговарят ли декларациите на формата и изискванията по ЗКИ и ДОПК. На следващо място е поискано, установяване на причините за изисканото от него разрешение за разкриване на цялата банкова тайна на наличности и операции по всички сметки и влогове, които има като физическо лице и/или като собственик и управител на посоченото в изложението търговско дружество.

Към молбата са приложени доказателства както следва: решение на КЗЛД № КВПС-03-4/2025 г., два броя декларации, снимани на 10.02.2025 г. в кабинета на полицейски служител С. Г., 06 РУ - СДВР; снимки от Вайбър с комуникацията на жалбоподателя с полицейския служител; копия от молби до наблюдаващия прокурор по пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП с вх. № 45914/27.01.2025 г. и вх. № 45914/10.02.2025 г.; копие на писмото от наблюдаващия прокурор по пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП, копие на писмото от - наблюдаващия прокурор В.Т. по пр.пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП и копие от нотариално заверен констативен протокол от 06.04.2006 г.

Във връзка с постъпилата жалба, препратена по компетентност от КЗЛД, от страна на ИВСС с писмо изх. №ЛДЖ-25- 6/09.04.2025 г. /л.70/, от Софийска районна прокуратура е изискано становище на основание чл. 54, ал. 1, т. 15 от Закон за съдебната власт, вр. чл. 38в, ал. 2 от ЗЗЛД, вр. чл. 34, ал. 2 от АПК, относно изложените в нея обстоятелства.

С писмо вх.рег. №КЛДЖ-25-6-21.05.2025 г. по описа на ИВСС, постъпило по електронната поща на ИВСС и писмо вх.рег. №КЛДЖ-25-6-22.05.2025 г. по описа на ИВСС, депозирано в деловодството на ИВСС е постъпило становище по жалбата от и.ф. административния ръководител – районен прокурор на Софийска районна прокуратура. В представеното становище е посочено, че пр. пр. 45914/23 г. по описа на СРП е образувана по постъпил сигнал от З. В. Г.. С постановление от 09.10.2023 г. е възложено извършване на проверка. След като е установена липса на достатъчно данни за извършено престъпление, с постановление от 05.01.2024 г. наблюдаващият прокурор отказал образуване на досъдебно производство по преписката.

Посочено е, че въз основа на подадена жалба от Г., срещу постановлението за отказ е образувана пр.пр. 248/2024 г. по описа на СГП, като на 22.03.2024 г. е отменено постановлението от 05.01.2024 г. След извършена нова преценка на материалите по преписката, същите били изпратени на СГП, с оглед съдържащите се данни за извършено престъпление по чл.203 от НК, която преписка била заведена под №22525/2024 г. по описа на СГП. Сочи се, че с постановление от 11.11.2024 г., постановено по преписката, са отделени материали, касаещи извършени престъпления по чл.172а от НК и чл. 172б от НК, и изпратени на СРП. След извършена преценка, прокурорът при СРП отказал образуване на досъдебно производство, като пр. пр. 45914/2023 г. по описа на СРС била прекратена. С постановление от 27.03.2025 г. по пр. пр. 248/2024 г. по описа на СГП, било отменено постановление от 11.11.2024 г. за отказ да се образува досъдебно производство по пр. пр. 45914/2023г. по описа на СРП. Посочено е, че с постановление от 08.04.2025 г. на наблюдаващият прокурор по пр. пр. № 45914/2023 г. било възложено извършване на проверка по реда на чл.145, ал.1 от ЗСВ за извършено престъпление срещу интелектуалната собственост. Проверката била възложена на СДВР, с указания, сред които било и да се приобщят декларации по ЗКИ за разкриване на информация, представляваща банкова тайна, с оглед изискване на движение по банковите сметки на дружеството „Перфект софтуер“ ЕООД, както и декларации по ДОПК. В становището се поддържа тезата, че преценката за извършване на всички действия по преписките и досъдебните производства, вкл. приобщаването на справки, документи и книжа, е въз основа на свободно вътрешно убеждение на магистрата, поради което не следва да се приема, че действията предприети от органа, на който е възложено извършването на проверка по пр. пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП, представляват репресия и са незаконосъобразни. На следващо място е посочено, че не са утвърдени образци на изисканите декларации по ЗКИ и ДОПК, които да бъдат използвани от държавните органи или гражданите, като се поддържа становище, че предоставените на жалбоподателя за подпис декларации съдържат необходимите реквизити. Изложени са твърдения, че Г. е посочил личните си данни още в подадения сигнал, въз основа на който е образувана пр. пр. № 45914/2023 г. Попълването на единния му граждански номер и адрес в двете предоставени декларации на жалбоподателя е било с цел процесуална икономия и улеснение на декларатора, поради което счита, че не са предприети неправомерни действие от проверяващия орган в тази връзка.

Предвид всичко изложено от страна на и.ф. административен ръководител-районен прокурор на СРС в заключение е посочено, че не е налице нарушение на Глава втора, Раздел VI от Кодекса за етично поведение на държавните служители в МВР, като не са нарушени принципите за защита на личните данни, тъй като същите са били необходими за законосъобразни специфични цели. Сочи се, че не са нарушени и принципите и разпоредбите, установени в Директива /ЕС/ 2016/680, като в допълнение се сочи Решение на Съда от 08.12.2022 г. по дело С-180/21г., съгласно което събирането и обработването на лични данни е допустимо и по отношение на лица, които са считани за пострадали от престъпления.

С Молба вх. № 9321/27.05.2025 г., вх. рег. № КЛДЖ-25-6/21.05.2025 г. по описа на ИВСС /л.80/, жалбоподателят посочва, че на 22.05.2025 г. е бил призован за 27.05.2025 г. от полицейския служител от 06 РУ – СДВР, за даване на допълнителни сведения по пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП. Жалбоподателят излага подробни съображения, във връзка с отказа му да провежда срещи и да дава сведения на полицейския служител в 06 РУ – СДВР Г.. Моли, да бъде уведомен относно становище по молбата му от 21.03.2025г.: какви мерки са предприети срещу полицейския служител, извършил нарушенията по ЗЗЛД относно него и банковите сметки-лични и на семейството му. В молбата е инкорпорирано искане за смяна на РУ на СДВР, което да извършва съответните процесуално-следствени действия по преписките му.

С писмо изх. № ЛДЖ-25-6/16.06.2025 г. по описа на ИВСС /л.82/, З. Г. е уведомен на основание чл.38в, ал.3 ЗЗЛД, че във връзка с извършване на проучване на фактите и обстоятелствата от СРП са изискани материали за проверка.

С писмо изх. № ЛДЖ-25-6/16.06.2025 г. по описа на ИВСС /л.87/ от и.ф. административния ръководител - районен прокурор на СРП на основание чл.54, ал.1, т.15 от ЗСВ, вр. чл. 38в, ал. 2 от ЗЗЛД, вр. чл. 36, ал. 2 от АПК е изискано копие на цялата пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП. С писмо, вх. № 12105/30.06.2025 г., вх.рег. № КЛДЖ-25-6/30.06.2025 г. по описа на ИВСС /л.90/ от страна на СРП е предоставено заверено копие на пр. пр. № 45914/2023 г.

С писмо изх. № ЛДЖ-25-6/31.10.2025 г. по описа на ИВСС /л.91/ от и.ф. административния ръководител - градски прокурор на СГП е изискано становище по жалбата, както и копие на пр.пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП, за която в ИВСС било налице информация, че е образувана по отделени материали от пр.пр. № 45914/2023 г. по описа на СРП.

В писмо вх. № 16179/13.11.2025 г., вх.рег. № КЛДЖ-25-6/13.11.2025 г. по описа на ИВСС от СГС-прокурор Х., е посочено, че материалите по пр.пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП са изпратени по компетентност на ОП - В. Т., като в СГП се намират единствено материалите съдържащи се в НДП – наблюдателно производство на СГП. В него е посочено, че с протокол за избор на наблюдаващ прокурор от 07.11.2025г./след изпращането на преписката по компетентност на ОП-В. Т./ е определена за нов наблюдаващ прокурор. Предвид това, е запозната с наличните материали по НДП и въз основа на тях счита, че по преписката не са налице данни за извършени нарушения във връзка с правилата за обработване на личните данни, регламентирани в Глава Осма на ЗЗЛД от страна на наблюдаващия прокурор от СГП. С писмото е предоставено копие на материалите от НДП по пр.пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП.

С писмо изх. № КЛДЖ-25-6/09.01.2026 г. по описа на ИВСС /л.113/ от административния ръководител на ОП - В. Т. на основание чл. 54, ал. 1, т. 15 от ЗСВ, вр. чл. 38в, ал. 2 от ЗЗЛД, вр. чл. 34, сл. 2 от АПК е изискано копие на материалите по пр.пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП, предоставено с писмо, вх. № 801/27.01.2026 г., вх.рег. № КЛДЖ-25-6/27.01.2026 г. по описа на ИВСС /л.144/.

В изпълнение на задължението на органа за служебно събиране на доказателства за изясняване на действителните факти от значение за случая, са били проверени предоставените на ИВСС заверени преписи на материалите по пр. пр. 45914/2023 г. по описа на СРП, НДП по пр. пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП и пр. пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП, като установяванията от извършената проверка са подробно изложени в оспорения акт.

След приключване на проверката по подадената от Г. жалба е постановено оспореното в настоящото производство Решение изх. № ЛДЖ – 21 – 3 от 10.12.2021 г., по сигнал /жалба/ вх. № № 4152/26.04.2021 г., вх. рег. № ЛДЖ-25-6/18.02.2026г. по описа на Инспекторат към Висшия съдебен съвет, издадено от инспектор Л. К., с което на основание чл. 38в, ал. 4 от ЗЗЛД жалбата е отхвърлена като неоснователна.

Прието е, че доколкото НПК и ЗСВ възлагат правомощия по разкриване, разследване, наказателно преследване на престъпления на прокурора, като носител на държавна власт, той самият се явява и компетентен орган по смисъла на чл.42, ал.5 от ЗЗДД, който е част от структурата на администратора (ПРБ). В качеството си на компетентен орган, наблюдаващият прокурор се произнася със собствени актове, съгласно приложимото процесуално законодателство. Като „лице под ръководството на администратора“ по смисъла на чл. 5, ал. 1 от Правилата обаче, неговите действия по обработване на лични данни (чрез упражняване на правомощията по възлагане на проверки по чл. 145, ал. 1, т.3 от ЗСВ, изискване на сведения и др.) на практика ангажират отговорността на

администратора (ПРБ). Администраторът - Прокуратурата на Република България е структурата, която осигурява условията за законосъобразност на обработването на лични данни. Като компетентен орган, наблюдаващият прокурор извършва дейностите по обработване за целите по чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което е прието, че когато същият действа в рамките на служебните си правомощия, негово качество на компетентен орган определя легитимността на всички следващи във времето дейности на обработване. Според мотивите на акта, след извършен анализ на действията на наблюдаващия прокурор, който в случая се явява компетентния орган, е изведено, че избраният способ за събиране на информация е изцяло законосъобразен, а направения отказ от страна на жалбоподателя да подпише предоставените му декларации е доказателство за съобразяване с волята му. Прието е, че личните данни на Г. са обработвани в изпълнение на нормативните правомощия на ПРБ по спазване на законността, установени в Конституцията на Република България, НПК, ЗСВ и други приложими норми на позитивното право. Изложено е, че компетентния орган разполага с изрично разписани правомощия за достъп до този вид категория информация, на първо място по реда на чл. 62, ал. 6, т. 1 от ЗКИ и на чл. 75, ал. 1, т. 1 от ДОПК и на следващо по реда на чл. 62, ал. 5, т. 1 от ЗКИ и чл. 74, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Изложено е, че не са налице установени нарушения на ЗЗЛД от страна на администратора във връзка с направените оплаквания от потенциално обработване под формата на събиране на лични данни за икономическа идентичност на Г., чрез подписване на декларациите по ЗКИ и ДОПК. По тези мотиви, жалбата подадена от З. Г. е отхвърлена като неоснователна.

Жалбоподателят е уведомен за решението на 18.02.2026 г., видно от приложеното към преписката заверено копие на извадка от електронна поща /л.183/.

Видно от приложените доказателства жалба срещу решението е постъпила на 06.03.2026г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законопредвидения в чл.38в, ал.4 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата, в тази й част е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспореното решение на всички основания, посочени в чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК, а именно: дали е издадено от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразено ли е то с целта на закона.

При така извършената преценка съдът счита, че оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл.38в, ал.1 и ал.4, вр. чл.38б, ал.1 ЗЗЛД и чл.94а, ал.1, т.3 и т.4, вр. чл.94б, ал.3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г. Съгласно чл.38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от прокуратурата и следствените органи при изпълнение на функциите им на органи на съдебната власт за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до

инспектората, която съгласно чл.38в, ал.1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор. Предвид това, съдът счита, че актът е издаден от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл.146, т.1 АПК.

Съдът счита, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал.2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, включително фактически и правни изводи, въз основа на които жалбата е приета за неоснователна. Предвид това не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл.168, ал.1, вр. чл.146, т.2 АПК.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл.38б, ал.1 ЗЗЛД срок. Установи се, че твърдените нарушения при обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на прокуратурата и полицейския служител от 06 РУ – СДВР са в периода от 23.01.2025 г. до 10.02.2025 г., а жалбата /сигнал/ е подадена на 13.02.2025 г. до КЗЛД, препратена по компетентност на ИВВС с писмо изх. № КВПС-03-4#5/07.03.2025 г. Видно от приложения към преписката протокол за избор на инспектор /л.23/, инспектор Л. К. е определена на принципа на случайния подбор от главния инспектор, съобразно изискването на чл.38в, ал.1 ЗЗЛД. Правилно административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство.

Спазено е и изискването на чл.38в, ал.2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство. Решението е постановено след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл.36 АПК. Предвид това съдът намира, че липсват предпоставки за отмяна на атакувания ИАА по смисъла на чл.168, ал.1 във връзка с чл.146, т.3 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни. В процесния случай спорен е въпроса дали, за ответника са били налице някои от основанията за обработване на личните данни на лицето З. Г..

Съгласно чл.4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, поспециално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като

събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл.6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Конкретно в настоящия случай съдът намира, че са били налице предвидените в чл.6, пар.1, б.,в" и б.,д" от Регламент (ЕС) 2016/679 условия за събиране и съхранение на лични данни на жалбоподателя. Съгласно тези разпоредби обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора, както и когато се осъществява при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора. Това е така, защото обработването на личните данни на жалбоподателя е извършено във връзка с необходимостта от преценка за наличие на данни за престъпление по чл. 203 от НПК по пр. пр. 22525/2024 г. по описа на СГП. Същата е отделена от първоначално образуваната пр.пр № 45914/2023г. по описа на СРС, именно за преценка за наличие или липса на такова престъпление.

Съгласно разпоредбата на чл. 42, ал. 2 (Изм. - ДВ, бр. 103 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.), лични данни, събрани за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване, не се обработват за други цели, освен ако правото на Европейския съюз или законодателството на Република България предвижда друго.

Споделят се мотивите на ответника, че за да прецени налице ли са данни за

престъпление по чл. 203 от НК, при изпълнение на предвидената в закона функция прокурорът може да възлага на съответните органи при данни за престъпления или за незаконосъобразни актове и действия да извършват проверки и ревизии в определен от него срок, като му представят заключения, а при поискване - и всички материали, като в процесния случай, същият не е излязъл извън обхвата на правомощията си по чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ. Именно в тази връзка с постановление от 07.01.2025 г. е възложена проверка, като е определил обема и вида на информацията, необходима за изясняване на фактическата обстановка по случая. В тази връзка правилно в решението е изведено, че обработването на данни е извършено законосъобразно, за целите на чл.42, ал.1, която разпоредба гласи, че правилата на Глава осма, Раздел първи от ЗЗЛД се прилагат при обработването на лични данни от компетентни органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за общественения ред и сигурност и тяхното предотвратяване.

Възраженията на жалбоподателя във връзка с действията на разследващия полицаи от 06 РУ – СДВР са неоснователни, като следва да се посочи, че последният е действал по изпълнение на указания, дадени с постановление от 07.01.2025г. по пр. пр. 22525/2024г. по описа на СГП на наблюдаващия прокурор. Съгласно разпоредбите на чл. 197 от НПК и чл. 15, ал. 4 от ЗМВР, писмените указания на прокурора до разследващия орган са задължителни. В разпоредбата на чл.203, ал.2 от НПК също е посочено, че разследващия орган събира доказателства, като се ръководи от закона, вътрешното си убеждение и указанията на прокурора.

След като се установи, че указанията на компетентния орган, възложил проверката на етап-възлагане са законосъобразни, следователно и последващите действия по изпълнението им се явяват легитимни.

По отношение на попълнените и предоставени за подпис на жалбоподателя декларации по ЗКИ и ДОПК във връзка с извършваната проверка, следва да се отбележи, че предвид изрично уредената възможност с разпоредбите на чл. 62, ал. 6, т. 1 от ЗКИ, съдът може да разкрива фактите и обстоятелствата, засягащи наличностите и операциите по сметките и влоговете на клиентите на банката по искане на прокурора, при наличие на данни за извършено престъпление, като и според разпоредбата на чл. 75, ал. 1, т. 1 от ДОПК съдът, извън случаите на чл. 74, ал. 2, т. 2, може да постанови разкриване на данъчна и осигурителна информация по обосновано и мотивирано искане на прокурора, разследващия полицаи или следователя - във връзка с образувана предварителна проверка или наказателно производство. Следователно, предвид изрично предвидените в цитираните разпоредби законови основания за разкриване и предоставяне на информация, съдържаща лични данни, по искане на компетентните органи в рамките на предвидената проверка, обработването на личните данни на жалбоподателя се явява извършено законосъобразно, при наличието на нормативно установено правно основание в изпълнение на правомощия, предоставени от закона. Нещо повече, в процесния случай на жалбоподателя са предоставени попълнени декларации именно по предвидения в закона ред при условията на чл. 62, ал. 5, т. 1 от ЗКИ и чл. 74, ал. 2, т. 1 от ДОПК, които изрично допускат разкриването на съответната информация за целите на извършваната проверка от компетентните органи с изричното съгласие на декларатора. Поради това предоставянето и обработването на съдържащите се в декларациите лични данни е осъществено при наличие на законово основание и в съответствие с

приложимите материалноправни разпоредби. От тук следва извод, че обработването на данните на жалбоподателя във връзка с пр. пр. № 22525/2024 г. по описа на СГС е в съответствие със закона – както с Регламент 2016/679 така и с ЗЗЛД.

На следващо място съдът споделя изведеното от органа по отношение на представените декларации на жалбоподателя за подпис /касателно форма и съдържание на същите/, доколкото за тях не е предвиден нормативно утвърден образец. При липса на законово установени изисквания относно конкретна форма или реквизити на декларациите, обстоятелството, че същите не съответстват на твърдян от жалбоподателя образец, не обуславят незаконосъобразност на действията на полицейския служител от 06 РУ – СДВР. Наред с това следва да се приеме, че попълването на част от данните на Г. е извършено с оглед процесуална икономия, доколкото същите вече са били налични и предоставени при подаване на сигнала от негова страна. В този смисъл не е налице противоправно поведение или нарушение от страна на полицейския служител, тъй като действията му са били насочени към своевременно и ефективно осъществяване на проверката, възложена с прокурорско постановление от 07.01.2025 г. Отделно от това следва да се отбележи, че посочването на сгрешен номер на апартамент на декларатора в съдържанието на декларациите представлява очевидна техническа грешка, която е могла да бъде коригирана след установяването ѝ от страна на жалбоподателя, като сама по себе си не води до незаконосъобразност на извършените действия.

Неоснователно се явява и възражението на жалбоподателя относно допуснатите фактическа грешка в атакувания акт, при изписване на годината, от която същият няма участие в дружеството „Перфект софтуер“ ЕООД. Посочената неточност има характер на очевидна фактическа грешка и не е от съществено значение за законосъобразността обжалвания акт, тъй като не променя фактическите констатации на органа, нито влияе върху формираните правни изводи. Грешното посочва на годината, не е довела до неправилно установяване на релевантните по спора обстоятелства. Още повече, че неправилно изписаната – 2026 г., вместо 2006 г. е спомената единствено и само в частта от акта, в която се резюмира твърденията, изложени в уточнителната молба вх. № 2565/21.03.2025 г., вх. рег. № КЛДЖ-25-6/21.03.2025 г. към жалбата /сигнал/, като същата дори не фигурира в мотивите и констатациите на органа постановил акта, поради което не представлява основание за отмяна на постановеното решение. Също така, допуснатото неточно изписване на правно-организационната форма на дружеството като „Перфект софтуер“ ООД вместо ЕООД не представлява съществено нарушение, доколкото е налице достатъчна индивидуализация на търговското дружество чрез неговото наименование. Посочената неточност има характер на техническа грешка, която не води до неяснота относно субекта, за който се отнасят констатациите, като тази грешка в изписването отново не оказва влияние върху фактическите и правни изводи, обективирани в решението.

В процесния случай, обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на ПРБ е осъществено законосъобразно, при наличие на изрично предвидено нормативно основание и в рамките на предоставените от закона правомощия. Данните са били обработвани единствено за целите на извършваната проверка и във връзка с образуването производство, при спазване на принципите на законност, добросъвестност и относимост. Не се установиха действия на компетентните органи да са излезли извън пределите на законово предоставените им правомощия, нито да е налице неправомерно разкриване или използване на личните данни извън целите, за които са били събирани и

обработвани.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че жалбата на З. В. Г. е неоснователна. Обжалваното решение не страда от визираниите в жалбата пороци, нито съдът констатира наличието на отменителни основания по смисъла на чл. 146, т. 1-5 АПК. Правилно и законосъобразно инспекторът е достигнал до извода, че не е налице нарушение на ЗЗЛД при обработване на личните данни на Г. по пр. пр. № 22525/2024 г. по описа на СГП, поради което е постановил правилно и законосъобразно решение. Формираните изводи съответстват на установените по преписката факти, както и на приложимите материалноправни разпоредби.

По останалите направени с жалбата искания до съда следва да се посочи, че Административен съд София-град не е материално компетентен да се произнася по същите. Посочените в петитума на жалбата искания са извън предмета на настоящото производство и извън пределите на правораздавателната компетентност на съда по конкретния спор, доколкото касаят правомощията на други компетентни органи и производства, уредени по специален ред. Предвид това жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Същият е представляван от юрисконсулт, предвид което оспорваният следва да бъде осъден да заплати на ИВСС разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,25 евро, определен по правилата на чл.37 от Закона за правната помощ, вр.чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 52-ри състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на З. В. Г. от [населено място] в частта, в която е поискано съдът да постанови прокуратурата на Република България да вземе незабавни мерки за прекратяване незаконните действия на Г. В. Г. и да го подведе под наказателна отговорност; да бъдат взети незабавни мерки, незаконните действия на Г. В. Г., довели до обратното му вписване като съдружник в дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД“, да бъдат наказани с най-суровата строгост на закона; заличаване вписванията в ТРРЮЛНЦ по партията на дружеството „ПЕРФЕКТ СОФТУЕР“ ЕООД извършени в края на месец декември 2025 година; ПРОВЕРКА за извършените закононарушения от полицаи С. Г. ОР 06 РУ-СДВР, както и същата да не участва по преписки, отнасящи се до него и до членове на неговото семейство или касаещи даване на сведения, документи и др. подобни от него, както и да не го призовава по преписки, поради сериозното уронване на авторитета на професията.

ПРЕКРАТЯВА производството по адв. Д. №2786/2026 г. по описа на АССГ в тази му част. В тази му част решението, с характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от уведомяване на страните пред ВАС.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. В. Г. от [населено място] против Решение с изх. №ЛДЖ-25-6/18.02.2026 г. на инспектор Л. К. в Инспекторат към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, с което на основание чл. 38в, ал. 4 от ЗЗЛД е отхвърлена жалбата му вх.

№2012/07.03.2025 г., вх. Рег. № ЛДЖ-25-6/07.03.2025 г. по описа на ИВСС относно твърдяно нарушение на ЗЗЛД от страна на Прокуратурата на Република България – администратор на лични данни при обработване на личните данни на жалбоподателя по пр. пр. 22525/2024 г. по описа на СГП.

ОСЪЖДА З. В. Г. от [населено място] да заплати на Инспектората към Висшия съдебен съвет разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,25 евро /сто и две евро и 25 евроцента/ .

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: